

Čitanja od dana: Pnz 6,4-13; Ps 18,2-4.47.51ab; Mt 17,14-20

Navještaj svetog Evanđelja

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

U ono vrijeme: Pristupi Isusu neki čovjek, padne pred njim na koljena i reče: »Gospodine, smiluj se sinu mojemu jer je mjesečar i zlo mu je. Često doista pada u oganj i često u vodu. Dovedoh ga tvojim učenicima i ne moguše ga izliječiti.« A Isus odgovori: »O rode nevjerni i opaki! Dokle mi je biti s vama! Dokle li vas podnositi! Dovedite mi ga ovamo!« I zaprijeti Isus zloduhu te on iziđe iz njega. I ozdravi dječak toga časa.

Tada učenici pristupiše nasamo k Isusu i rekoše: »Zašto ga mi ne mogosmo izagnati?« Kaže im: »Zbog vaše malo vjernosti. Zaista, kažem vam, ako imadnete vjere koliko je zrno gorušičino te reknete ovoj gori: 'Premjesti se odavde onamo!', premjestit će se i ništa vam neće biti nemoguće.«

Riječ Gospodnja.

Prigodna propovijed

Nakon što je Isus sišao sa gore preobraženja, dogodila se zgodna iz Evanđelja koje smo maloprije slušali. Isusu pristupa čovjek koji traži smilovanje za svoga bolesnog sina, jer mu nisu mogli pomoći Isusovi učenici. Oni naime nisu bili bez vjere, već im je vjera bila još slaba, sitnija od malog gorušičnog zrna, a upravo živu i jaku vjeru Isus traži kako bi se dogodilo čudo koje je čin Božje ljubavi i dobrote prema potrebnome čovjeku.

Možemo si samo zamisliti život ovog nesretnog oca koji zbog bolesti svoga sina pada na koljena pred Isusom, gledajući u njemu svoju zadnju nadu spasa.

U ovome čovjeku možemo prepoznati tolike ljude, a možda smo i mi sami među njima, koji podnose u životu gotovo nepodnošljive muke i brige zbog bolesti ili nemoći svojih najbližih. Prepoznamo one čiji se život pretvorio u život straha i nemoći, a čija se molitva pretvorila u jedan veliki vapaj: „Smiluj mi se Gospodine!“

Isus se ne upušta u razgovor s ocem, niti sa svojim učenicima, već se samo čudi njihovoj nevjeri, jer sve je moguće onome koji vjeruje i tko ima pouzdanja u Boga, jer naš Bog je Gospodar nemogućih situacija i on uvijek sve okreće na dobro onima koji se u postojanoj i velikoj vjeri njemu utječu za pomoć. U takvoj vjeri nevoljnog oca ovo je dijete zadobilo ozdravljenje. Takvu vjeru Isus traži i od nas, njegovih učenika.

O kakvoj je vjeri riječ?

Ne o vjeri da Bog jest, o vjeri u Božju opstojnost, nego o vjeri da Bog i njegovo milosrđe i danas djeluju, konkretno, u ovom trenutku, u Isusovoj osobi. O vjeri da je Bogu sve moguće učiniti i onda kada nestaje svaka nada.

Isus kaže: "Sve je moguće onome tko vjeruje!". Vjera koja se od nas traži jest vjera koja se u svemu pouzdaje i sve stavlja u Boje ruke. Vjera da sve ne ovisi o nama već o našoj suradnji sa Bogom, koji kao dobri Otac bdije nad nama, vodi nas i ide sa nama putovima našega života.

Današnje Evanđelja nam tako donosi važnu istinu, koju možemo iščitati i iz ostalih sličnih događaja iz Evanđelja gdje Isus ozdravlja. Naime, Isus ozdravljenje, iscjeljenje, opraštanje i spasavanje čovjeka uvijek povezuje sa vjerom.

Sjetimo se da u Nazaretu nije učinio čuda jer mu nisu vjerovali, nisu imali vjere.

Koliko puta i mi sami molimo za čudo u svome ili životu svojih bližnjih? Mislimo da će mnoštvo riječi u molitvama i nekoliko misa učiniti čudo, a ne pitamo se sa kakvom vjerom to tražimo? Imamo li vjeru i pouzdanje oca bolesnog dječaka iz današnjeg Evanđelja kako bi se dogodilo čudo koje je izraz Božje ljubavi koja se razdaje? Vjeru da je samo Bogu sve moguće učiniti?

Učenici ne mogu izliječiti dječaka jer im je mala, slaba vjera, a oni još nisu primili dar; Duha Svetoga, a vjera je uvijek dar Boga koji dolazi po Duhu Svetom u naša srca. Bog nam je dao vjeru kako bismo mu bili bliže, kako bismo ga mogli bolje upoznati i više ga ljubiti. Po vjeri trebamo Bogu služiti, zahvalni što smo njegovi i što je on naš Bog.

Ako imamo dar vjere, onda je za nas važno da si postavimo pitanje: Kome mi dajemo svoje povjerenje? U koga mi polažemo svoju nadu?

Nažalost, ankete bi pokazale da je previše onih koji najprije vjeruju svijetu, institucijama, pa sebi, a tek onda Bogu. Najčešće kažemo: „Mogu ja to!“. Ali to je samo naše zavaravanje. Jedino Bog sve može. Jedino je Bog svemoguć. I kada smo uz Boga i kada svoju vjeru polažemo u Isusa Krista, čak i onu najmanju koliko je zrno gorušičino, Božja sila će proteći kroz nas i Bog će djelovati kroz nas i preko nas. I onda se u biti događaju čuda, ali ne po nama i našim sposobnostima. Događaju se po Bogu. I nije stvar da li mi imamo „više vjere“ ili „jaču“ ili „umnoženu“ vjeru, nego je stvar u tome da mi djelujemo s vjerom koja se u potpunosti stavlja u Božje svemoćne ruke. A to onda znači, da je po Bogu, i sa Bogom, i malo – mnogo! Po tom „receptu“ i mi možemo premještati gore. Takva nas vjera treba nositi kroz život. Trebamo je tako živjeti da je utjelovimo u našim riječima i djelima. Nositi je kao neprocjenjivi dar, a ne teret, znajući da nam ona u konačnici donosi neprocjenjivi vječni dar.

Kaže jedna priča kako se Isus sa svojim apostolima zaputio na jednu goru. Apostoli su ga pitali što trebaju sa sobom ponijeti. Isus im je rekao: „Svaki neka ponese samo jedan kamen.“ Petar je uzeo mali kamen i stavio ga u džep. Ivan je uzeo veliki kamen i jedva ga nosio. I drugi su apostoli učinili isto. Jedni su uzeli kamen kao Petar, a drugi kao Ivan. Kad su došli na vrh gore ogladnjeli su. Pitaju Isusa što će sada ovdje jesti. Reče im Isus: „Uzmite svaki svoj kamen i držite ga u ruci.“ Isus se pomoli i blagoslovi kamenje u njihovim rukama i u taj čas kamenje se pretvori u kruh. Petar je imao u ruci samo mali komadić, samo jedan zalogaj kruha, a Ivan i oni koji su nosili veliko kamenje imali su velike komade kruha.

Draga braćo i sestre, život po pravoj, čvrstoj i ustrajnoj vjera u konačnici nosi i neprocjenjivu nagradu. Zato budite uvijek vjerni Bogu, koji je nama vjeran po svojoj ljubavi i smilovanju, te svoje pouzdanje stavite u njegove ruke i ništa vam u životu neće biti nemoguće ostvariti.

Danas je prva subotu u mjesecu, kada smo kao zajednica vjernika pozvani moliti za sveta duhovna zvanja. Moliti za one koji su u Crkvi pozvani biti učitelji, odgajatelji i predvodnici života po vjeri; za biskupe, svećenike, đakone, redovnike i redovnice. Svjedoci smo kako je današnji svijet okrenut protiv vjere i života po njoj i kako su na sve načine napadani oni koji u zajednici vjernika predvode službu naučavanja, posvećivanja i upravljanja. Potrebni su nam navjestitelji vjere, kako bi po njihovom navještaju Božje Riječi primili dar spasonosne vjere, kako mi, tako i buduće generacije koje dolaze. Zato molite, čvrstom i ustrajnom vjerom, da Isus svojoj Crkvi pošalje dovoljan broj mladića i djevojaka koji će u svetim duhovnim zvanjima biti svjetlo vjere svim ljudima današnjice na putu prema vječnoj Domovini, a svima koji već žive u svijetu u svetim duhovnim zvanjima, da Gospodin ojača i umnoži vjeru da mu ostanu vjerni do kraja života. Amen

Molitva vjernika

Poniznim i zahvalnim srcem na daru vjere, molimo nebeskog Oca da nas usmjerava i vodi na putu vjere kako bismo nasljeđovali primjer njegova Sina, Isusa Krista.

1. Gospodine, svakodnevno prati svoju Crkvu kako bi vjernošću tvojoj riječi i svjedočanstvom svoga života svim ljudima bila svjetlo prave vjere, molimo te.
2. Gospodine, svojim Svetim Duhom vodi i jačaj u mudrosti i milosti papu Franju, biskupa Bože, sve svećenike, đakone, redovnike i redovnice, molimo te.
3. Gospodine, tvojoj Crkvi nedostaje mladića i djevojaka koji će u svetim duhovnim zvanjima biti učitelji i svjedoci vjere. Udijeli im svoj Poziv i pošalji ih svome vjerničkom narodu, molimo te.
4. Gospodine, mnogi vjernici u tvojoj Crkvi služe tebi i narodu kao vjeroučitelji i vjeroučiteljice. Podaj mi svoju pomoć da ne posustanu, molimo te.
5. Gospodine, čuvaj u nama dar vjere i ukloni iz našeg srca svako zlo i svaku nevjeru da budemo dostojna braća i sestre tvoga Sina, molimo te.
6. Gospodine, budi bliz i milostiv svima koji trpe i podnose razne bolesti i nevolje, molimo te.
7. Gospodine, sve naše drage pokojne, koji su te nastojali slijediti u ljubavi i vjeri, primi u svoje nebesko blaženstvo, molimo te.

Svemogući, vječni Bože, izvore svakog zemaljskog i nebeskog života, usliši naše ponizne molitve i naš zemaljski hod usmjeri na put k vječnosti. To te molimo po Kristu Gospodinu našem. Amen

Molitva za sveta duhovna zvanja

Gospodine Isuse Kriste, Ti si rekao:

"Žetva je velika, ali radnika malo.

Molite dakle Gospodara žetve
da radnike pošalje u žetvu svoju".

Mi se odazivamo tvome pozivu i molimo Te:

podaj našoj Crkvi dovoljan broj svetih svećenika, đakona, redovnika i
redovnica.

Probudi, Gospodine, u našim obiteljima nesebičnu ljubav za životom,
da roditelji s radošću primaju djecu

koja će biti spremna staviti se u službu Crkvi i narodu.

Pomozi mladima naše župe i biskupije da shvate veličinu Tvoje ljubavi
te hrabro prihvate svećeničko ili redovničko zvanje
koje im Ti nudiš.

Marijo Majko Crkve,

u velikoj potrebi duhovnih zvanja,

zagovaraj nas kod svoga sina Isusa Krista

našeg Velikog Svećenika. Amen!

Na te nakane molimo: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu

(mogu se izmoliti i neke prigodne litanije i zapjevati koja prigodna pjesma)